

Středa Svatého týdne

📖 Iz 50,4-9a; Mt 26,14-25

Iz 50,4-9a

Pán, Hospodin, mi dal **dovedný jazyk**, abych uměl znaveného poučovat (utěšujícím) slovem. **Každé ráno mi probouzí sluch, abych ho poslouchal**, jak je povinnost učedníka. **Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět**. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou. **Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen**. Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahanben. Blízko je můj obhájce! Kdo se chce se mnou přít? Postavme se spolu! Kdo je mým protivníkem? Ať přistoupí ke mně! Hle – Pán, Hospodin, mi pomáhá! Kdo mě odsoudí?

Mt 26,14-25

Jeden z Dvanácti – **Jidáš Iškariotský** – odešel k velekněžím a zeptal se jich: „**Co mi dáte, když vám ho zradím?**“ Oni s ním smluvili třicet stříbrných. Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil. První den o svátcích nekvašeného chleba přistoupili učedníci k Ježíšovi s otázkou: „**Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?**“ On řekl: „**Jděte do města k jistému (člověku) a vyříd'te mu, že Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko; budu u tebe se svými učedníky slavit velikonoční večeři.**“ Učedníci udělali, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka. Když nastal večer, zaujal místo u stolu s Dvanácti. Při jídle jim řekl: „**Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí.**“ Velmi se zarmoutili a začali mu říkat

jeden přes druhého: „**Jsem to snad já, Pane?**“ Odpověděl: „**Kdo si se mnou namáčí rukou v míse, ten mě zradí.** Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.“ Také Jidáš, který ho chtěl zradit, se zeptal: „**Jsem to snad já, Mistře?**“ Odpověděl mu: „**Tys (to) řekl.**“

➔ **K evangeliu: Jsem to snad já, Pane? (podle S. Faustiho)**

Ježíš se se svými učedníky pozve k jistému člověku. Na rovině textu je to **sám čtenář, který je pozván, aby poskytl pohostinství Pánu a jeho učedníkům: Pán chce svoji Paschu slavit u něho!**

Dar nevyčísitelné ceny je prodáván a kupován. Ujednaná cena je třicet stříbrných mincí: hodnota jednoho osla nebo otroka. Ano, on se stal otrokem a oslci si vzal za symbol svého království.

Zradit (= tradare: dát z jedné ruky do druhé) neboli vydat je v pašijích základní slovo. Jidáš „odevzdává“ Ježíše jeho nepřátelům, ti Pilátovi, Pilát vůli lidu (Lk 23,25) a ten ho vydá na kříž. Ale Ježíš sám „se vydává“ – a je „vydán“ Otcem – do rukou bratří, do rukou našich: je to **vydání sebe až k darování života.**

Jsem to snad já, Pane? Tak se ptá každý učedník před Eucharistií a před křížem: přijímám tento dar, nebo ho odmítám?

✠ MODLITBA

Před branami svátků všech svátků – dovolím ti, Pane, slavit u sebe Velikonocce? Přijmu to, co mi nabízíš?